

Příloha k č.j. MV-58402-102/VS-2013

Vyjádření Ministerstva vnitra k žalobě v právní věci: Tomáš Pecina, Slezská 56, 120 00 Praha 2, zastoupen: JUDr. Petr Kočí, Ph.D., advokát, Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, ca Ministerstvo vnitra, IČ 00007064, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7 - žaloba na ochranu proti nečinnosti žalovaného
K č. j.: 11 A 111/2014-25

I.

Městský soud v Praze rozsudkem č. j. A 51/2013-56 ze dne 28. 3. 2014, který nabyl právní moci dne 15. 4. 2014, zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. února 2013, č. j. MV- 58 402-74/VS-2009, o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení, (dále jen „Sudetoněmecké krajské sdružení“) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Citovaným rozhodnutím byla odmítnuta registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, (dále jen „zákon č. 83/1990 Sb.“), neboť ministerstvo dospělo na základě posouzení předložených stanov k závěru, že jde o občanské sdružení nedovolené ve smyslu § 4 písm. a) ve spojitosti s písm. b) citovaného ustanovení. V řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení jde přitom již o třetí rozhodnutí Městského soudu v Praze, kterým zrušil rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace zamýšleného občanského sdružení jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení. K řízení v předmětné věci ministerstvo uvádí následující.

1. Dne 12. 8. 2009 ministerstvo obdrželo podání označené jako návrh na registraci občanského sdružení s názvem Sudetoněmecké krajské sdružení, a tímto dnem bylo v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb. zahájeno řízení o registraci. Po přezkoumání stanov v registračním řízení z hledisek stanovených v § 8 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. byly shledány důvody k odmítnutí registrace a rozhodnutím ministerstva ze dne 24. 8. 2009, č. j. MV-58402-7/VS-2009, byla registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení odmítnuta.

Toto rozhodnutí ministerstva napadl žalobou ze dne 26. 8. 2009, sp. zn. 11 Ca 234/2009, jako žalobce „Přípravný výbor Sudetoněmeckého krajského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, občanské sdružení“, zastoupený Tomášem Pecinou, zmocněným členem přípravného výboru. Žaloba byla odmítnuta usnesením Městského soudu v Praze, č. j. 11 Ca 234/2009-16 ze dne 5. 10. 2009, a to z toho důvodu, že opravný prostředek byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, tedy přípravným výborem, ačkoliv k podání žaloby jsou legitimováni pouze členové přípravného výboru.

2. Následně podali členové přípravného výboru dne 14. 10. 2009 u Městského soudu v Praze novou žalobu, sp. zn. 11 Ca 298/2009. Na základě této žaloby zrušil Městský soud v Praze svým rozsudkem č. j. 11 Ca 298/2009-78 ze dne 31. 3. 2011 shora citované rozhodnutí o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského

sdužení. Soud shledal žalobu z části důvodnou a podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního rozhodnutí zrušil a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Citovaný rozsudek nabyl právní moci dnem 29. 4. 2011.

Dne 29. 4. 2011 bylo ministerstvu doručeno podání zmocněnce přípravného výboru označené jako „Žádost o zaslání stanov občanského sdružení s registrační doložkou“. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 Ca 298/2009-78 ze dne 31. 3. 2011 ve spojitosti s § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. zmocněnec přípravného výboru žádal o zaslání jednoho vyhotovení stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení s vyznačeným dnem registrace.

Na základě výše citovaného rozsudku Městského soudu v Praze vycházelo ministerstvo z toho, že žádosti zmocněnce přípravného výboru nelze vyhovět. O této skutečnosti byl zmocněnec přípravného výboru vyrozuměn přípisem ministerstva ze dne 18. 5. 2011, obsahujícím zdůvodnění postupu ministerstva.

Poté se zmocněnec přípravného výboru obrátil na ministerstvo dne 1. 6. 2011 s žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti ministerstva podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“), ve věci žádosti o zaslání stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení opatřených registrační doložkou podle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb.

Usnesením ministra vnitra ze dne 18. 6. 2011 nebylo žádosti zmocněnce přípravného výboru vyhověno, neboť nebyly dány důvody pro uplatnění některého z opatření ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu. Zároveň byl zmocněnec přípravného výboru vyrozuměn o tom, že ministerstvo vydá nové rozhodnutí ve věci, a to ve lhůtě stanovené § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu.

3. Rozhodnutím ministerstva ze dne 28. 6. 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009, byla registrace občanského sdružení Sudetoněmecké krajské sdružení podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 83/1990 Sb. po druhé odmítnuta.

V této věci byla Městskému soudu v Praze kromě předmětné žaloby na zrušení napadeného rozhodnutí ministerstva podané dne 29. 6. 2011, podána téhož dne žaloba č. j. 3 A-93/2011-22 o vyslovení nicotnosti dotčeného rozhodnutí ministerstva. Dále byla v téže věci dne 10. 6. 2011 podána správní žaloba č. j. 5 A 125/2011-17 na ochranu proti nečinnosti ministerstva, kdy jako žalobce vystupovalo Sudetoněmecké krajské sdružení a domáhalo se zaslání jednoho vyhotovení stanov žalobce s vyznačeným dnem registrace na základě § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb.

Jak žaloba o vyslovení nicotnosti dotčeného rozhodnutí ministerstva, tak žaloba na ochranu proti nečinnosti ministerstva byly Městským soudem v Praze zamítnuty (viz usnesení č. j. 3 A 93/2011-45 ze dne 10. 5. 2012 a rozsudek č. j. 5 A 125/2011 ze dne 8. 6. 2012). V žalobci napadaném procesním postupu ministerstva v dosavadním řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení soud tudíž neshledal žádné pochybení.

Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 3A 94/2011-105 ze dne 20. 12. 2012 pak bylo zrušeno rozhodnutí ministerstva ze dne 28. 6. 2011, č. j. MV-58402-37/VS-2009, o odmítnutí registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení a věc byla opětovně vrácena ministerstvu k dalšímu řízení. Soud konstatoval, že žalovaný jednak neodstranil již vytýkané vady a jednak nově uváděné důvody nemohou obstát, neboť nejsou dostatečně konkrétní tak, aby z nich možno dovodit ohrožení veřejného pořádku. Přitom soud žalovanému uložil, aby odůvodnil, zda zásah do sdružovací svobody sledoval legitimní zájem, zda byl v demokratické společnosti nezbytný.

4. V rámci nového věcného posouzení stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení z hlediska právního názoru vysloveného Městským soudem v Praze ministerstvo dospělo opětovně k závěru, že v daném případě jsou dány důvody jsou pro odmítnutí registrace zamýšleného občanského sdružení a podle § 8 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb. rozhodnutím ze dne 18. 2. 2013, č. j. MV-58 402-74/VS-2009, registraci občanského sdružení Sudetoněmecké krajské sdružení již po třetí odmítlo.

I toto rozhodnutí ministerstva odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení však bylo rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 5 A 51/2013-56 ze dne 28. 3. 2014 zrušeno, neboť soud se ztotožnil s žalobní námitkou, dle níž je rozhodnutí ministerstva nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Podle názoru ministerstva je však v odůvodnění jeho posledního, třetího rozhodnutí o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení zřetelně vyjádřeno, proč ministerstvo považuje zásah do výkonu sdružovacího práva v případě Sudetoněmeckého krajského sdružení za nezbytný. Se zřetelem k dříve vyjádřenému právnímu názoru Městského soudu v Praze ministerstvo usilovalo v předmětném rozhodnutí o jednoznačné stanovení důvodů pro odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajského sdružení tak, aby soud o žalobě rozhodl ve smyslu ustanovení § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. tzn. buď žalobu zamítl nebo rozhodnutí ministerstva zrušil, jestliže nebyly dány důvody k odmítnutí registrace, a tudíž byla vyloučena situace, kdy by rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno soudem jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

5. Po zvážení dalšího postupu ministerstvo proto podalo proti shora citovanému rozsudku kasační stížnost, a to z důvodu tvrzené nezákonnosti napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právních otázek soudem ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „soudní řád správní“). Kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 4. 2014, který řízení o kasační stížnosti zahájil. V řízení o kasační stížnosti si Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 5. 2014 vyžádal správní spis, který mu byl v určené lhůtě zaslán. Dle zjištění ministerstva činí průměrně doba rozhodování Nejvyššího správního soudu v jednotlivých kauzách tři a více měsíců. Podle sdělení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2014 lze rozhodnutí o kasační stížnosti vedené pod sp. zn. 8 As 67/2014 ve věci odmítnuté registrace občanského sdružení očekávat v průběhu nejbližších měsíců, a to s ohledem na skutečnost, že ve věci již byly učiněny nezbytné procesní úkony i s přihlédnutím ke složitosti projednávané věci, jakož

i faktu, že nejde o věc, kterou by správní soudy projednávaly přednostně (§ 56 odst. 3 soudního správního řádu).

S podáním kasační stížnosti pak není spojen odkladný účinek. O přiznání odkladného účinku může rozhodnout Nejvyšší správní soud dle § 107 soudního řádu správního, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě bylo přihlédnuto k judikatuře týkající se přiznání odkladného účinku v jiných obdobných případech (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 7 As 86/2010-108 ze dne 30.11. 2010).

Bez ohledu na to, že ve věci byla podána kasační stížnost, je přitom povinností ministerstva v řízení pokračovat a řídit se přitom právním názorem soudu vyjádřeným v pravomocném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu 2 Ans 3/2006-49). Vzhledem k tomu, že zákon č. 83/1990 Sb. neupravuje lhůtu pro vydání rozhodnutí, bylo-li předchozí rozhodnutí ministerstva zrušeno a vráceno soudem ministerstvu k dalšímu řízení, nelze než řešit tuto otázku toliko výkladem. Pro další řízení je proto za rozhodný den považován den nabytí právní moci předmětného rozsudku Městského soudu v Praze s tím, že v řízení se uplatní lhůta podle § 71 odst. 3 správního řádu. S ohledem na složitost případu je za opodstatněné považováno uplatnění lhůty stanovené v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, tzn. lhůty 60 dnů od dne nabytí právní moci rozsudku Městského soudu v Praze. Běh této lhůty byl zahájen dnem 16. 4. 2014 a lhůta uplynula dnem 16. 6. 2014. Je třeba zdůraznit, že při přezkoumávání rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace občanských sdružení byl tento postup soudem akceptován a nebyl zpochybněn ani v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení, ani v rámci přezkumu rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace jiných občanských sdružení.

Z výše uvedeného bylo zjevné, že v době uplynutí lhůty pro rozhodnutí ministerstva v registračním řízení by nebylo o kasační stížnosti rozhodnuto, byť má právní názor rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pro další postup ministerstva zásadní význam. Ať již by ministerstvo registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení v intencích rozsudku Městského soudu v Praze po čtvrté odmítlo či by jeho registraci provedlo (s tím, že faktický zápis do spolkového rejstříku by provedl příslušný rejstříkový soud), a poté by Nejvyšší správní soud tento rozsudek zrušil a vyslovil opačný právní názor, mohlo by to vést k právně neřešitelné situaci.

Rovněž nelze opomenout, že právní stav může dále komplikovat skutečnost, která je ministerstvu známa z veřejně dostupných zdrojů, a která má bezprostřední vazbu na posuzovanou věc. Členové přípravného výboru totiž již dne 9. 1. 2014 podali Městskému soudu v Praze, který vede spolkový rejstřík, návrh na zápis spolku s názvem „Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, zapsaný spolek“. Jmenovaný soud přitom svým usnesením ze dne 23.1. 2014, L 5-RD8/MSPH, návrh na zápis v daném případě též zamítl s tím, že mimo jiné je „zápis spolku s názvem Sudetoněmecké krajské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku do veřejného rejstříku zcela nepřijatelný, neboť může být vnímán veřejností negativně, vyvolávat naopak nesnášenlivost (s ohledem na velmi citlivé sudetoněmecké otázky) a rovněž může působit přinejmenším provokativně.“

Proti citovanému usnesení podali žalobci (navrhovatelé) odvolání k Vrchnímu soudu v Praze, o němž dle dostupných informací nebylo dosud rozhodnuto.

6. Za tohoto stavu bylo východisko pro řešení vzniklé situace spatřováno v uplatnění postupu podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu, spočívajícím v přiměřeném prodloužení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí usnesením nadřízeného správního orgánu. V daném případě bylo vzato v úvahu, že lze důvodně předpokládat, že v prodloužené lhůtě by bylo řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení se znalostí právního názoru Nejvyššího správního soudu ukončeno. Zároveň byla zohledněna skutečnost, že i pro účastníka řízení je výhodnější, aby Městský soud v Praze rozhodoval v rámci § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb., a tudíž bylo naplněno i druhé kritérium pro prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu. S zřetelem ke všem okolnostem byla proto usnesením ministra vnitra ze dne 19. 6. 2014, č. j. MV-58402-95/VS-2009, lhůta v řízení registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení prodloužena do 30. 9. 2014.

V této věci ministerstvo přihlédlo též k tomu, že pokud by nebylo ve věci ministerstvem rozhodnuto ani v prodloužené lhůtě, mohl by se přípravný výbor podle situace bránit podáním žaloby proti nečinnosti podle § 79 a násl. soudního řádu správního.

7. Zmocněnec přípravného výboru se již dne 21. 5. 2014 obrátil na ministerstvo žádostí o ochranu před nečinností ministerstva podle § 80 správního řádu ve věci zaslání stanov Sudetoněmeckého krajského sdružení, opatřených registrační doložkou ve smyslu § 8 odst. 5 zákona č. 83/1990 Sb. Uplatněním postupu podle § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu se stala jeho žádost, bezpředmětnou. Tato žádost byla ostatně podána předčasně, neboť podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu může účastník řízení takovou žádost podat až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, avšak v době podání žádosti takový stav nenastal. Kromě této skutečnosti zmocněnec žádal o zaslání jednoho vyhotovení stanov s vyznačeným dnem registrace s odkazem na § 8 odst. 5 zákona č. 83/1990 Sb. Dle citovaného ustanovení platilo, že nebylo-li zmocněnci přípravného výboru doručeno rozhodnutí o odmítnutí registrace do 40 dnů od zahájení řízení, vznikne občanské sdružení dnem následujícím po uplynutí této lhůty a na žádost zmocněnce přípravného výboru mu zašle jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace. O takovou situaci se však v daném případě nejedná, protože toto opatření proti nečinnosti ministerstva je spojeno toliko se zahájením řízení podle § 7 zákona č. 83/1990 Sb. V úvahu by připadalo pouze uplatnění § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. za předpokladu, že by soud rozhodnutí ministerstva zrušil, jestliže nebyly dány důvody k odmítnutí registrace.

8. Usnesení ministra vnitra ze dne 19. 6. 2014, č. j. MV-58402-95/VS-2009, jímž byla lhůta v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajského sdružení prodloužena do 30. září 2014, bylo zmocněnci přípravného výboru doručeno dne 23. 6. 2014 a téhož dne jmenovaný podal proti němu rozklad.

O rozkladu proti napadenému usnesení rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise

ministra vnitra (dále jen „rozkladové komise“). Podaný rozklad posoudila rozkladová komise na svém jednání dne 18. 7. 2014 a věc byla předložena ministru vnitra k rozhodnutí. Ve smyslu § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu ministr vnitra svým rozhodnutím ze dne 29. 8. 2014, č. j. MV-92651-5/VS-2014, rozklad zamítl.

II.

Před uplynutím lhůty v řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení, prodloužené výše citovaným usnesením ministra vnitra na základě § 80 odst. 4 písm. d) správního řádu, podal dne 23. 7. 2014 zmocněnec přípravného výboru, zastoupený JUDr. Petrem Kočím, PhD., advokátem, Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, Městskému soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti ministerstva.

V podané žalobě přitom žalobce tvrdí, že bezvysledně vyčerpал všechny opravné prostředky před nečinností žalovaného, které mu správní řád dává k dispozici, a nezbývá mu než požádat o ochranu správní soud (bod 5 a obdobně též bod 12 žaloby).

Žalobce v podané žalobě vychází z předpokladu, že 30 denní lhůta, v níž bylo dle jeho úsudku ministerstvo povinno o žádosti nově rozhodnout, počala běžet dne 15. 4. 2014, kdy nabyl právní moci zrušovací výrok rozsudku Městského soudu v Praze, vůči němuž ministerstvo podalo kasační stížnost. Žalobce namítá, že „Místo toho žalovaný usnesením ministra vnitra lhůtu k rozhodnutí prodloužil na excesivní dobu 168 dnů, zneužívaje institutu ochrany před nečinností k dalším obstrukcím. Adekvátní postup, jak přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, tj. podání návrhu na jeho přiznání žalovaný nevyužil.“ (bod 13 žaloby).

S odkazem na výše popsany průběh řízení má ministerstvo za to, že argumentace žalobců je nepřijatelná.

Předně je třeba odmítnout tvrzení žalobce o bezvysledném vyčerpání prostředků na ochranu proti nečinnosti ministerstva upravených správním řádem. V předmětném správním řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení se neuplatní 30 denní lhůta, jak uvádí žalobce, nýbrž 60 denní lhůta dle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Řízení o registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení nepochybně představuje zvlášť složitý případ, neboť jde o společensky mimořádně citlivou otázku a v této spojitosti se proto považuje prodloužení lhůty zohledňující dobu řízení před Nejvyšším správním soudem usnesením ministra vnitra ze dne 19. 6. 2014, č. j. MV-58402-95/VS-2009, za přiměřené. Žádost zmocněnce přípravného výboru ze dne 21. 5. 2014 o ochranu před nečinností ministerstva ve věci zaslání jednoho vyhotovení stanov Sudetoněmeckého krajanského sdružení s vyznačeným dnem registrace nebyla podána v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 správního řádu, neboť byla podána předčasně a vzhledem k prodloužení lhůty do 30. 9. 2014 ve smyslu § 80 odst. 4 písm. d) pozbyla tato žádost opodstatnění.

Jak shora uvedeno, rozklad podaný zmocněncem přípravného výboru proti usnesení ministra vnitra ze dne 19. 6. 2014, č. j. MV-58402-95/VS-2009,

o prodloužení lhůty v řízení registraci Sudetoněmeckého krajanského sdružení do 30. 9. 2014, byl po projednání v rozkladové komisi zamítnut rozhodnutím ministra vnitra ze dne 29. 8. 2014, č. j. MV-92651-5/VS-2014.

Zároveň ministerstvo odmítá jako zcela mylnou domněnku žalobců o obstrukčním přístupu ministerstva k dané věci. Podáním kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 5 A 51/2013-56, ze dne 18. 12. 2014, ministerstvo usiluje o to, aby soud o odmítnutí registrace Sudetoněmeckého krajanského sdružení rozhodoval podle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. V daném případě je postup § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. dle názoru ministerstva vnitra pro účastníky řízení výhodnější. Jestliže by soud dospěl v této věci k závěru, že zvolený název nezakládá důvod k odmítnutí registrace občanského sdružení, a rozhodnutí ministerstva by dle § 8 odst. 4 zákona č. 83/1990 Sb. zrušil, vzniklo by Sudetoněmecké sdružení dnem nabytí právní moci takového rozhodnutí soudu. K tomu lze v obecné poloze uvést, že pokud by soud v rámci soudního přezkumu rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace vydal věcné rozhodnutí, nebyl by za tohoto stavu ministerstvem uplatňován vůči takovému rozhodnutí soudu opravný prostředek ve smyslu soudního řádu správního.

Pokud jde o namítanou délku řízení o registraci zahájeného dne 12. 8. 2009, je třeba vzít v úvahu, že ministerstvo vždy dodržovalo lhůty stanovené správním řádem. Většinu uplynulé doby se však věcí zabýval soud, který přezkoumával rozhodnutí ministerstva o odmítnutí registrace a postup ministerstva na základě žalob podaných členy přípravného výboru.

III.

Vzhledem k tomu, že žalobu na ochranu proti nečinnosti ministerstva v předmětném správním řízení podal toliko zmocněnec přípravného výboru, ministerstvo vyjadřuje i se zřetelem k § 79 odst. 1 soudního řádu správního pochybnost, zda je k podání této žaloby aktivně legitimován. V této souvislosti ministerstvo poukazuje na příslušnou judikaturu, dle níž jsou k podání žaloby podle § 8 odst. 3 zákona č. 83/1990 Sb. legitimovány fyzické osoby podávající návrh na registraci, tedy ve smyslu § 6 odst. 2 tohoto zákona všichni členové nejméně tříčlenného přípravného výboru ochranu proti nečinnosti ministerstva.

IV.

Na základě výše uvedených důvodů ministerstvo navrhuje, aby Městský soud v Praze žalobu na jako nedůvodnou zamítl.

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru

podepsáno elektronicky

V Praze dne 4. září 2014